

Shovavim: The Journey to Purity

(1) ירמיהו פרק ג

(יד) שובו בניו שובבים נאם יקוק כי אנכי בעלתי בכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושנים ממשפחה והבאתי אתכם ציון:

(2) שמות פרק א

(א) ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: (ב) ראובן שמעון לוי ויהודה: (ג) יששכר זבולן ובנימן: (ד) דן ונפתלי גד ואשר: (ה) ויהי כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים: (ו) וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא: (ז) ובני ישראל פרו ושרצו וירבו ויעצמו במאד ומאד ותמלא הארץ אתם: פ

(3) בראשית פרק נ

(כב) וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים: (כג) וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף: (כד) ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד ופקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב: (כה) וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד ופקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה: (כו) וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים:

(4) בראשית פרק מח

(ג) ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלזו בארץ כנען ויברך אתי: (ד) ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריד אחזת עולם: (ה) ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי: (ו) ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם: (ז) ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כפרת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם:

(5) בראשית פרק מט

(כד) ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל:

(6) רמב"ן שמות הקדמה

השלים הכתוב ספר בראשית שהוא ספר היצירה בחדוש העולם ויצירת כל נוצר ובמקרי האבות שהם כענין יצירה לזרעם מפני שכל מקריהם ציורי דברים לרמוז ולהודיע כל עתיד לבא להם ואחרי שהשלים היצירה התחיל ספר אחר בענין המעשה הבא מן הרמזים ההם ונתיחד ספר ואלה שמות בענין הגלות הראשון הנגזר בפי' ובגאולה ממנו ולכן חזר והתחיל בשמות יורדי מצרים ומספרם אף על פי שכבר נכתב זה בעבור כי ירדתם שם הוא ראשית הגלות כי מאז הוחל. והנה הגלות איננו נשלם עד יום שובם אל מקומם ואל מעלת אבותם ישובו. וכשיצאו ממצרים אף על פי שיצאו מבית עבדים עדין יחשבו גולים כי היו בארץ לא להם נבוכים במדבר וכשבאו אל הר סיני ועשו המשכן ושב הקב"ה והשרה שכינתו ביניהם אז שבו אל מעלות אבותם שהיה סוד אלוה עלי אהליהם והם הם המרכבה ואז נחשבו גאולים ולכן נשלם הספר הזה בהשלימו ענין המשכן ובהיות כבוד ה' מלא אותו תמיד:

(7) בראשית פרק לט

(ז) ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי: (ח) וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן בְּיָדִי: (ט) איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחסאתי לאלהים: (י) ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה: (יא) ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית: (יב) ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה:

(8) בראשית פרק מט

(כב) בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: (כג) וימררוהו ורבו וישטמהו בעלי חצים: (כד) ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל: (כה) מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: (כו) ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: פ

9 בראשית פרק מב

(ח) וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת אָחָיו וְהֵם לֹא הִפְרָהוּ: (ט) וַיִּזְכֹּר יוֹסֵף אֶת הַחֲלֻמוֹת אֲשֶׁר חָלַם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מִרְגְּלִים אַתֶּם לְרֵאוֹת אֶת עֲרוֹת הָאָרֶץ בְּאַתֶּם:

10 ויקרא פרק יח

(א) וַיְדַבֵּר יְקֹנֶק אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְקֹנֶק אֱלֹהֵיכֶם: (ג) כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבַתֶּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וְכַמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבַחֲקֵיתֶם לֹא תִלְכּוּ: (ד) אֶת מִשְׁפְּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת חֻקֵּי תִשְׁמְרוּ לִלְכַת בְּהֵם אֲנִי יְקֹנֶק אֱלֹהֵיכֶם: (ה) וְשִׁמְרַתֶּם אֶת חֻקֵּי וְאֶת מִשְׁפְּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּם הָאָדָם וְחֵי בְהֵם אֲנִי יְקֹנֶק: ס (ו) אִישׁ אִישׁ אֶל כָּל שָׂאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלוֹת עֲרוֹה אֲנִי יְקֹנֶק: ס

11 שמות פרק א

(ח) וַיִּקַּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף: (ט) וַיֹּאמֶר אֶל עַמּוֹ הֲנֵה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ: (י) הֲבֵה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי תִקְרְאֵנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם הוּא עַל שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִן הָאָרֶץ: (יא) וַיִּשְׁמָעוּ עָלָיו שְׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲנֹתוֹ בְּסַבְלָתָם וַיְבִין עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעָה אֶת פֹּתֵם וְאֶת רַעְמֶסֶס: (יב) וְכַאֲשֶׁר יַעֲנֶה אֹתוֹ פֶּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרָץ וַיִּקְצֹוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (יג) וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֹךְ: (יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבָנִים וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשָׂדֵה אֶת כָּל עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר עֲבָדוּ בְהֵם בְּפָרֹךְ: (טו) וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֵדֵת הָעִבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם הָאֵחָת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשְּׁנִיית פּוּעֵה: (טז) וַיֹּאמֶר בְּיַלְדֹכֶן אֶת הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל הָאֲבָנִים אִם בֵּן הוּא וְהַמְתֵּן אֹתוֹ וְאִם בַּת הִיא וְחָיָה: (יז) וְתִירְאֵן הַמִּילֵדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וְלֹא עֲשׂוּ כַאֲשֶׁר דָּבַר אֱלֹהֵיךְ מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְתַחֲיִין אֶת הַיְלָדִים: (יח) וַיִּקְרָא מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְמִילֵדֹת וַיֹּאמֶר לָהֶן מִדּוּעַ עֲשִׂיתֶן הַדָּבָר הַזֶּה וְתַחֲיִין אֶת הַיְלָדִים: (יט) וְתֹאמְרֵן הַמִּילֵדֹת אֶל פְּרָעָה כִּי לֹא כְנָשִׁים הַמִּצְרִית הָעִבְרִית כִּי חַיּוֹת הֵנָּה בְּטָרֶם תְּבֹאוּ אֲלֵהֶן הַמִּילֵדֹת וַיִּלְדוּ: (כ) וַיִּיטֹב אֱלֹהִים לְמִילֵדֹת וַיִּרְבּוּ הָעָם וַיַּעֲצֻמוּ מְאֹד: (כא) וַיְהִי כִּי יָרְאוּ הַמִּילֵדֹת אֶת הָאֱלֹהִים וַיַּעַשׂ לָהֶם בְּתִים: (כב) וַיִּצְוּ פְּרָעָה לְכָל עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל הַבֶּן הַיְלֹוֹד הַיָּאֵרָה תִשְׁלִיכֻהוּ וְכָל הַבַּת תַּחֲיִין: ס

12 שמות פרק ב

(א) וַיִּלְךְ אִישׁ מִבֵּית לֹוי וַיִּקַּח אֶת בַּת לֹוי: (ב) וְתַהֲרָה הָאִשָּׁה וְתִלְדַּבּ בֵּן וְתִרְאֵהוּ אֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וְתִצְפְּנֵהוּ שְׁלֹשָׁה יָרְחִים: (ג) וְלֹא יִקְלָה עוֹד הַצְּפִינֹו וְתִקַּח לוֹ תַבַּת גָּמָא וְתַחְמְרָהּ בְּחֹמֶר וּבַזָּפֶת וְתִשֶׂם בָּהּ אֶת הַיֶּלֶד וְתִשֶׂם בְּסוּף עַל שִׁפְתֵי הַיָּאֵר:

13 רש"י שמות פרק ב

(א) וַיִּקַּח אֶת בַּת לֹוי - פְּרוּשׁ הִיא מִמְנַה מִפְּנֵי גִזְרַת פְּרָעָה וְחֹזֵר וְלִקְחָהּ. וְזֶהוּ וַיִּלְךְ, שֶׁהֵלֶךְ בַּעֲצַת בְּתוּ שְׂאֵמְרָה לֹו גִזְרַתָּהּ קִשָּׁה מִשַׁל פְּרָעָה, אִם פְּרָעָה גָזַר עַל הַזְכָּרִים, וְאֵתָהּ גִ"כ עַל הַנְּקֻבוֹת. וְהַחֲזִירָה וְעִשָּׂה בָהּ לְקוּחִין שְׁנַיִם. וְאִף הִיא נִהְפְּכָה לְהַיּוֹת נַעֲרָה. וְבַת מֵאָה שְׁלוּשִׁים שָׁנָה הִיָּתָה שְׁנוּלְדָה בְּבֹאָה לְמִצְרַיִם בֵּין הַחֹמוֹת, וּמֵאֵתִים וְעֶשֶׂר שָׁנָה נִשְׁתַּהוּ שָׁם, וְכַשִּׁיבָה הִיא מֵשֶׁה בֶן שְׁמוֹנִים שָׁנָה. אִם כֵּן כִּשְׁנַתְעֲבֵרָה מִמֶּנּוּ הִיָּתָה בַת מֵאָה שְׁלוּשִׁים וְקוּרָא אוֹתָהּ בַת לֹוי:
(ב) כִּי טוֹב הוּא - כַּשְׁנוּלְד נִתְמַלֵּא הַבַּיִת כּוּלוֹ אוֹרָה:

14 שמות רבה (שנאן) פרשת שמות פרשה א ד"ה א, כ ותרא

א, כ: ותרא אתו כי טוב הוא (שמות ב'). תני ר"מ: טוב שמו. ר' יהודה אמר: טוביה שמו. ר' נחמיה אמר: הגון לנביאות. אחרים אומרים: שנולד מהול. רבנן אמרי: בשעה שנולד נתמלא הבית אורה. כתיב התם: וירא אלהים את האור כי טוב (בראשית/א) וכתוב הכא: ותרא אתו כי טוב הוא.

15 מכילתא דרבי ישמעאל בא - מסכתא דפסחא פרשה טז ד"ה היום אתם

... רבי שמעון בן יוחאי אומר בזכות המילה הוציאם הב"ה שנאמר ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמך וגו' (יחזקאל טז) ...

16 שמות פרק יג

(יז) וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרָעָה אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן יִנָּחֵם הָעָם בְּרֵאוֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרַיִמָּה: (יח) וַיִּסַּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יָם סוּף וְחִמְשִׁים עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: (יט) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עֲצֻמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הִשְׁבַּע הַשְּׁבִיעַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פֶּקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלִיתֶם אֶת עֲצֻמֹתַי מִזֶּה אֶתְכֶם:

17 תהלים פרק קיד

(א) בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: (ב) היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: (ג) הים ראה וינס הייבן יסב לאחור: (ד) ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן:

18 מדרש תהלים (בובר) מזמור קיד ד"ה [ט] הים ראה

[ט] הים ראה וינס. מה ראה, ראה הים את בני ישראל שנלחמים זה עם זה על קדושת שם הקב"ה, אמר מה אני עומד, מיד ברח, שנאמר הים ראה וינס. דבר אחר ראה ארונו של יוסף יורד לים, אמר הקב"ה ינוס הים מפני הנס מן העבירה, שנאמר וינס החוצה (בראשית לט יג), אף הים נס מפניו, שנאמר הים ראה וינס.

19 שמות פרק יט

(א) בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: (ב) ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: (ג) ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יקוק מן ההר לאמר פה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: (ד) אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: (ה) ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: (ו) ואתם תהיו לי ממלכת פהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל:

20 ויקרא פרק יט

(ב) דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יקוק אלהיכם:

21 רש"י ויקרא פרק יט פסוק ב

קדשים תהיו - הו פרושים מן העריות ומן העבירה, שכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא קדושה, אשה זונה וחללה וגו' אני ה' מקדשכם, (ויקרא כא ז - ח) ולא יחלל זרעו אני ה' מקדשו (ויקרא כא טו) קדושים יהיו אשה זונה וחללה וגו' (ויקרא כא ו - ז):

22 בראשית פרק י

(ו) ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען:

23 ויקרא פרק יח

(כד) אל תטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הגוים אשר אני משלח מפניכם: (כה) ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה: (כו) ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מפל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם:

24 במדבר פרק יג

(ח) למטה אפרים הושע בן נון:

25 יהושע פרק כד

(כט) ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יקוק בן מאה ועשר שנים: (ל) ויקברו אתו בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש: (לא) ויעבד ישראל את יקוק כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יקוק אשר עשה לישראל: (לב) ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלה: (לג) ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתן לו בהר אפרים:

26 תלמוד בבלי מסכת יומא דף נד עמוד א

אמר רב קטינא: בשעה שהיו ישראל עולין לרגל מגליל להם את הפרוכת, ומראין להם את הכרובים שהיו מעורים זה בזה, ואומרים להן: ראו חבתכם לפני המקום כחבת זכר ונקבה.

27 דברי הימים ב פרק כב

(יא) ותקח הושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו הושבעת בת המלך יהורם אשת יהויאדע הכהן כי היא היתה אחות אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו: (יב) ויהי אתם בבית האלהים מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על הארץ: פ